

Kommissioners Kendelse Gyldighed, og saa tror jeg, vi havde været fri for disse Forhandlinger her.

Da Forespørgselen angaaende Fortolkningen af Ordene „fast Tjenesteforhold“ var til Behandling, udtalte den højtærede Landbrugsminister sin fulde Tilslutning til den Opfattelse, der blev gjort gældende fra de forskellige Ordføreres Side. Men Lovforslaget forekommer mig rigtignok ikke at give Udtryk for den Tilslutning. Den højtærede Minister sagde den Gang, at han var villig til at komme med et Forslag. Nu har vi Forslaget. Jeg skal indrømme, at det er noget vanskeligt at finde en Form, der er fuldt tilstrækkelig og fuldt ud klar. Nu maa vi jo se, om man kan finde den i Udvalget; og jeg skulde tro, man kan det. Hvis man kun vil have, at de Huse ikke maa falde ind under Loven, hvor der er et virkeligt Tjenesteforhold mellem Arbejdere og Arbejdsgivere, er Forholdet klart. Og efter Forhandlingerne i Landstinget forekommer det mig, at det ogsaa var Landstingets bestemte Opfattelse, at det ogsaa skulde være Meningen med Loven. Men nu bliver det sagt, at man ikke maa lægge Hindringer i Vejen for Oprettelsen af saadanne mindre Brug, og det ærede Medlem Hr. Sporon-Fiedler sagde, at det var i høj Grad ønskeligt, at vi havde en hel Del af disse Brug. Jeg skal ikke modsige det ærede Medlem deri; jeg er ganske enig med ham deri. Men vi maa blot fra vor Side kræve, at Forholdet bliver frit, at der ikke bliver Tvang overfor disse Brug. Det eneste, man kræver i saa Henseende, er blot, at den Mand, der faar overladt et saadant Brug, skal have fuldstændig Frihed til sit Erhverv i den Tid, Kontrakten gælder, og dertil er der sat 8 Aar. Jeg betragter det som et stort Gode, at alle disse Huse kan komme ind under denne Lovgivning, fordi det er den Maade, hvorpaa man lettest med smaa Penge kan komme ind i saadanne selvstændige Brug. Men det er ikke et selvstændigt Brug, naar man er fuldstændig afhængig af, om man skal arbejde for den, der ejer Huset, eller ej. Det kan man vel forstaa, hvis man selv skulde ind i et saadant Brug, at det vilde være i høj Grad generende, at man aldrig vidste, om man skulde fraflytte til 1. Maj eller 1. April. Jeg tror ikke ret mange vilde sætte Pris paa et saadant Brugsforhold.

Hertil skal jeg indskrænke mig, idet jeg udtaler Haabet om, at man vil kunne naa til Enighed i Udvalget. Thi som Forholdene er i Øjeblikket, er det ganske nød-

vendigt, at man faar en ny Lov vedtaget, saa at man i Fremtiden ved, hvorledes disse Huse og Besidderne af dem er stillede.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Martin Hansen: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.

Formanden: Der er ikke mere paa Dagsordenen.

Med Skrivelse af Dags Dato oversender Landstingets Formand:

Forslag til Lov, hvorved Lov af 2. Maj 1914 om Kontrollen med Len, Stamhuse, Fideikommissgodser og Pengefideikommiss og Lov af 4. Oktober 1919 om Lens, Stamhuses og Fideikommissgodser samt de herhen hørende Fideikommisskapitalers Overgang til fri Ejendom udvides til de sønderjydske Landsdele, hvilket Lovforslag er vedtaget af Landstinget, med Anmodning om, at Lovforslaget maa blive Folketinget forelagt. Dette sker herved. Eksemplarer er omdelte.

Næste Møde holdes i Morgen, Torsdag den 17. Marts, Kl. 1 med følgende Dagsorden:

1) *Valg af 9 Medlemmer til et Udvalg angaaende:*

Statsrevisorernes Betænkning over Statsregnskabet for Finansaaret 1918—19.

2) *Valg af 15 Medlemmer til et Udvalg angaaende:*

Forslag til Lov om det offentliges Omkostninger ved Retsplejen i de sønderjydske Landsdele.

3) *Valg af 15 Medlemmer til et Udvalg angaaende:*

Forslag til Lov om de sønderjydske Kommuners Deltagelse i Udgifterne til det under Statspolitiet sorterende Ordenspoliti.

4) *Valg af 15 Medlemmer til et Udvalg angaaende:*

Forslag til Lov om Brug af Huse paa Landet.